

גיור על הנייר

רפורמת הגיור והשלכותיה

בהוצאת חותם - יהדות על סדר היום (ע"ר)

טל': 073-3904102
דוא"ל: office@chotam.org.il
אתר: www.chotam.org.il

כתיבה: איתמר סג"ל
הפקה: ירון חכמון
עריכת לשון: שרה המר

© כל הזכויות שמורות

תוכן העיניינים

5	מבוא: בין גיור כהלכה לגיור אקספרס
8	הרקע לרפורמת הגיור
8	שעריה פרוצים: כיצד מדינת ישראל מכניסה עוד ועוד לא יהודים לשטחה
10	התבוללות ואובדן זהות במדינת ישראל
11	הפתרון: גיור סיטונאי?
12	הרבנות הראשית אשמה?
14	גיור אקספרס: מתווה הגיור החדש
16	האם הרבנים יתמכו?
17	גיור ללא קבלת מצוות
18	גיור קטינים
19	ומה בכל זאת? פתרונות אפשריים

מבוא

בין גיור כהלכה לגיור אקספרס

גיור, שער הכניסה וההצטרפות לעם ישראל, הוא זכות גדולה שיש בצידה אחריות והתחייבות. ההצטרפות לעם ישראל כוללת הזדהות מלאה עם ההיסטוריה של עם ישראל, המסורת, המורשת והמטרה שלשמה נוצר. לא פחות מכך ולשם כך, ההצטרפות לעם ישראל מחייבת שינוי מהותי בחיי המתגייר, שינוי בדרך החיים על ידי קבלת המצוות, הלא הם החוקים המדריכים כל בן ישראל ואת העם בכללותו כיצד לנהוג בחיי היום-יום.

כיום, אדם המבקש להתגייר פונה לאחד ממכוני הגיור המכינים את המתגיירים באמצעות קורס לקראת מעמד הגיור לפני בית הדין. הגרים מגיעים לאחד מבתי הדין המחוזיים לגיור. בתי דין אלו עובדים כיום תחת אחריות מנהלית של ראש מערך הגיור הפועל תחת משרד ראש הממשלה. דייני הגיור וראש מערך הגיור מתמנים

ככל הדיינים על ידי ועדת איתור דייני גיור, והם כפופים למעשה לרב הראשי לישראל, המשמש כראש בית הדין הגדול בירושלים.

בתקופה האחרונה יוזם שר הדתות רפורמה מקיפה בתחום הגיור, שמטרתה המוצהרת הקלת הדרך לגיור, כמענה ופתרון לגויים רבים החיים במדינת ישראל ועשויה להיות לה השלכה גם ללא יהודים שמעוניינים ועשויים לעלות ארצה.

רפורמת הגיור שמציע השר כהנא, בדחיפה ובתמיכה של השר אביגדור ליברמן ונוספים,

”
רפורמת הגיור
שמציע השר כהנא,
בדחיפה ובתמיכה
של השר אביגדור
ליברמן ונוספים,
מבקשת להקים מערך
גיור מקביל למערך
הממלכתי של הרבנות
הראשית, וללא
הסכמתה

**המטרה של השר היא
שבכמה מבתי הדין הללו
יוכלו להתגייר בהליך
אקספרס, ללא תהליך אמיתי
של קבלת מצוות כראוי,
עשרות אלפי גויים בכל שנה
לצד קטינים שיגוירו ללא
הוריהם. לגיור כזה, שאינו
כהלכה המקובלת בישראל,
יש השלכות הרסניות על עם
ישראל ועל מדינת ישראל**

מבקשת להקים מערך גיור מקביל למערך הממלכתי של הרבנות הראשית, וללא הסכמתה. הרעיון הוא לאפשר לכל רב עיר להקים הרכב בית דין מקומי לגיור, אליו יוכלו לבוא גרים מכל הארץ. בית הדין יהיה עצמאי לחלוטין מבחינה הלכתית, ולא יהיה כפוף לרבנות הראשית לישראל.

המטרה של השר היא שבכמה מבתי הדין הללו יוכלו להתגייר בהליך אקספרס, ללא תהליך אמיתי של קבלת מצוות, עשרות אלפי גויים בכל שנה לצד קטינים שיגוירו ללא הוריהם. לגיור כזה, שאינו כהלכה המקובלת בישראל, יש

השלכות הרסניות על עם ישראל ועל מדינת ישראל, וקיים חשש פן נגיע בשל כך לצורך בכתיבת ספרי יוחסין, כלומר רישום ותיעוד יוחסין של אנשים וקהילות, בכדי לדעת מיהו יהודי על פי ההלכה ומי לא.

בדרך לכך, הדוחפים לרפורמה מקפידים בעבר ובהווה להוציא את דיבת הרבנות הראשית ובתי הדין רעה, מאשימים אותה בהחמרת יתר ובהחמצת פנים למתגיירים, בעוד האמת הפשוטה היא שמרבית הלא יהודים בארץ אינם חפצים בגיור הלכתי כלל וכלל, משום שאינם חשים זיקה ליהדות, ואילו את הזכויות האזרחיות הם מקבלים ללא קשר לנושא הגיור.

ישנם הרואים בגיור מעין הליך טכני והם דוחפים לכך במחשבה שגיור המוני הוא הפתרון לבעיית הלא יהודים השוהים במדינת ישראל, או מאינטרסים פוליטיים, בשביל להגדיל את מאגר המצביעים הפוטנציאלי. הפועלים למען גיור המוני כעין זה מגלים בעצם דבריהם חוסר הבנה בסיסי של כל רעיון הגיור, ובדמיונם הם רואים את הגיור כמין מעשה נוצרי חסר תוכן, החלפת כל קישורו הלאומי-תרבותי-דתי-היסטורי של אדם באבחת אמירה של מילים ספורות, טבילה במקווה וברית מילה לגברים.

**הפועלים למען גיור המוני
כעין זה מגלים בעצם
דבריהם חוסר הבנה
בסיסי של כל רעיון הגיור,
ובדמיונם הם רואים את
הגיור כמין מעשה נוצרי
חסר תוכן, החלפת כל
קישורו הלאומי-תרבותי-
דתי-היסטורי של אדם
באבחת אמירה של מילים
ספורות**

אך, כאמור, גיור והצטרפות לעם ישראל כוללים מעמד של ייחוד ה' וקבלת עול תורה ומצוות, הצטרפות לשליחות הייחודית של העם הזה, לאמונות ולמסורת שלו, וממילא לאלוקיו. דומה כי גדולי ישראל מן העבר הרחוק לא נזקקו כמעט לסוגיה בשנות הגלות הארוכות, אך כבר במקורות חז"ל מדובר על דחיית גר המקבל עליו את המצוות לחצאין או ללא פירושי חז"ל, וכן דחייה של גר שאינו חפץ בה' ובתורתו אלא מתגייר כדי לשאת בת ישראל. חכמי ישראל מדורות קדומים עסקו בדבר ופסקו על פי הגמרא והפוסקים כי יש להודיע לגר מה מוטל עליו כדי שיידע מדוע הוא

מצטרף לעם ישראל, מהי המשמעות של הצטרפות לעם ישראל, וכדי לדעת אם הוא בא בנפש חפצה וישרה להליך הגיור. לכן על הדיינים להשתכנע בכנות כוונותיו של הגר. כידוע, יהודי אשר נולד יהודי שומר על מהות זו גם אם הוא מתרחק חלילה מתורה ומצוות, אך לא יעלה על הדעת לצרף לדת היהודית כאלה הבאים מלכתחילה ללא כוונה לקבל את כל המשתמע מכך, אנשים שכל רוחם זרה לרוח ישראל ולמצוותיו. הדבר דומה לאדם המבקש להתגייס לצה"ל, אך מודיע מראש כי אין בכוונתו לנהוג כחייל אלא על פי רצונו החופשי.

קל וחומר שלא ניתן לצרף אנשים המתנגדים בפועל באופן אקטיבי לשמירת מצוות ולאופייה היהודי של המדינה, אין לצרף אנשים שאומנם חיים כאן אך מתנכרים בפועל לעם ישראל ולמהותו.

גיור שכזה - אינו גיור, ויש בכך הונאת הגר עצמו, הבטוח כי מכאן ואילך הוא יהודי, ולא כן הוא, ופגיעה לא פחות גדולה בעם ישראל בנקודה הרגישה והמהותית ביותר, שאלת 'מיהו יהודי' וקדושת טהרת זרע ישראל.

הרקע לרפורמת הגיור

פולמוס הגיור המתחדש והעלאת הצורך ברפורמת גיור נובעים מזיהוי בעיה המאיימת על אופייה היהודי של מדינת ישראל ודורשת התערבות, התעסקות ופתרונות מערכתיים ארוכי טווח. לפי אומדן הלמ"ס, בישראל חיים קרוב לשבעה מיליון יהודים, כשני מיליון ערבים ועוד קרוב לחצי מיליון חסרי דת או בעלי דתות אחרות. מרבית חסרי הדת הם מקרב עולי ברית המועצות לשעבר, שעלו לישראל מכוח חוק השבות לאחר נפילת מסך הברזל ובשנים שלאחר מכן, אך אינם יהודים על פי ההלכה.

שעריה פרוצים: כיצד מדינת ישראל מכניסה עוד ועוד לא יהודים לשטחה

עם התעצמותה של מדינת ישראל ונפילת שערי הברזל, גדל זרם העולים שאינם יהודים ושאינם שני הוריהם אינם יהודים, מכוח סעיף הנכד. כיום, רוב מוחלט של העולים ממדינות ברית המועצות לשעבר אינם יהודים על פי ההלכה

שעריה של מדינת ישראל פתוחים למדי ומאפשרים כניסה מתמשכת וזוחלת של לא יהודים המתערים באוכלוסייה היהודית. השער המרכזי לכך הוא חוק השבות, שנועד לאפשר עלייה של כל יהודי לביתו האמיתי - מדינת ישראל. בשנות השבעים נוסף לחוק 'סעיף הנכד', הקובע כי נכדו של יהודי זכאי עלייה מכוח חוק השבות, גם אם סבו לא עלה לארץ או לא חי, וגם אם שני הוריו אינם יהודים. למעשה, בשנים הראשונות לאחר חקיקת הסעיף מעטים השתמשו בו, אך עם

”

**אם באמת רוצים לטפל
בבעיית ההתבוללות, מן
הראוי היה לסתום באופן
מידי את פרצת 'סעיף הנכד'
בחוק השבות**

התעצמותה של מדינת ישראל ונפילת
שערי הברזל, גדל זרם העולים שאינם
יהודים ושאינם שני הוריהם אינם יהודים,
מכוח סעיף הנכד. כיום, רוב מוחלט של
העולים ממדינות ברית המועצות לשעבר
אינם יהודים על פי ההלכה. סעיף הנכד
בחוק השבות מאפשר לאנשים חסרי כל
זיקה דתית, רגשית ותרבותית ליהדות,

להצטרף כאזרחים מן המניין למדינת ישראל. ברחבי העולם חיים מיליונים רבים
נוספים היכולים לממש את זכותם, להגר ולהתאזרח במדינת ישראל אם ירצו בכך,
מכוח אותו סעיף מדובר. אם באמת רוצים לטפל בבעיית ההתבוללות, מן הראוי היה
לסתום באופן מידי את פרצת 'סעיף הנכד' בחוק השבות, כפי שיובא.

לנתונים הללו יש להוסיף את נתוני העלייה מאתיופיה. בשנים האחרונות, מדינת
ישראל מעלה בלחץ חברי כנסת אלפי עולים מאתיופיה שאינם יהודים ואפילו
אינם זכאי חוק השבות על פי משרד הפנים. באופן לא מפתיע, בכל פעם שמדווח כי
זו העלייה האחרונה בהחלט, מופיע מייד לאחר מכן גל עלייה אחרון בהחלט נוסף.

עד לבניית הגדר בגבול מצריים, נוספו למדינת ישראל עשרות אלפי מסתננים
ממדינות אפריקה. מעטים מאוד מהם גורשו או עזבו מרצון ורובם התחילו להשתקע,
חלקם החלו בהקמת דור שני. רובם ככולם עדיין חסרי מעמד או בעלי מעמד של
תושב ארעי, ואינם מוכרים כאזרחי המדינה, אך הם חיים כאן ומדינת ישראל משקיעה
בהם משאבים רבים, מקימה עבורם מוסדות חינוך ורווחה, ואינה מראה כוונה כלשהי
לקדם את חזרתם לארצותיהם. סביר להניח שבקצב הזה, אם לא ייעשה דבר משמעותי
בנידון, תתגבר הדרישה מתוכם ומקרב גורמי שמאל לאזרח אותם באופן מלא.

יש לציין גם את התופעה החמורה של עובדים זרים או תיירים המגיעים ארצה
ואינם עוזבים אותה במכוון כדי להישאר בה, ולאחר מכן נמנע גירושם בתואנות
שונות. מאבקי עמותות למען עובדות זרות שילדו ילדים בישראל ומבקשות
להישאר ולזכות באזרחות עולים לכותרות מפעם לפעם והדרך לגירושן רצופה
במכשולים ומתישה את גורמי האכיפה.

התבוללות ואובדן זהות במדינת ישראל

רבים מקרב אותם עולים שכבר הקימו דור שני בארץ, מעורבים היטב בחברה הישראלית, משרתים בצבא ומדברים עברית. מכאן נובע החשש מהתבוללות. המציאות הבעייתית הזו של כניסתם ונכחותם המוגברת של חסרי דת, נוצרים או בני שאר דתות בתוככי האוכלוסייה היהודית אינה מביאה עימה סכנה של התבוללות בלבד. מדינת ישראל איננה רק מקלט בטוח עבור יהודי העולם, ואפילו לא מקלט רוחני עבור הדת היהודית. מדינת ישראל היא מדינה יהודית, ישות פוליטית הנושאת את התרבות היהודית במרחב ובמישור הציבורי שלה. לשם כך, התנאי הבסיסי ביותר לקיומה של המדינה היהודית מותנה ברוב יהודי מוצק וברור, רוב אזרחי יהודי, רוב של אנשים המזוהים עם רעיון המדינה היהודית, מזוהים עם המורשת, ההיסטוריה והמסורת היהודית.

**מדינת ישראל מקבלת
בברכה כל יהודי באשר הוא,
אך כניסה של מאות אלפי
בני אדם שאינם יהודים
ושתרבותם רחוקה מתרבות
ישראל ואין להם כל זהות
אישית ומשפחתית יהודית
ישראלית עתידה בהכרח
לשנות או לכל הפחות
להשפיע לרעה על המרחב
התרבותי הציבורי בישראל**

מדינת ישראל מקבלת בברכה כל יהודי באשר הוא, אך כניסה של מאות אלפי בני אדם שאינם יהודים ושתרבותם רחוקה מתרבות ישראל ואין להם כל זהות אישית ומשפחתית יהודית ישראלית עתידה בהכרח לשנות או לכל הפחות להשפיע לרעה על המרחב התרבותי הציבורי בישראל. העניין בולט במיוחד בקרב הבאים ממדינות ברית המועצות לשעבר, שרבים מהם אינם יהודים, ומתוכם רבים הפועלים באופן אקטיבי למען מרחב ציבורי חסר זהות דתית יהודית. הדברים אמורים על אחת כמה וכמה כלפי אלה שהתאזרחו

בדרכים שונות וכל כוונתם אחת - ניצול מערכות המדינה היהודית לצורך הטבות כלכליות, ביטוח בריאות או דרכון ישראלי. מתאזרחים מעין אלו מהווים נטל כלכלי על המדינה מלבד הנטל התרבותי שהוזכר, ולפעמים יש בכך אפילו נטל ביטחוני.

הפתרון: גיור סיטונאי?

המטרה של הרפורמה היא הורדת סף הדרישות מהמתגיירים אל מתחת למינימום האפשרי והכרה בגיורים שאינם הלכתיים במדינת ישראל

כיום מגיירים בתי הדין של הרבנות הראשית כשלושת אלפים איש בממוצע מדי שנה, ובחשבון פשוט, בקצב הזה נדרשות עשרות שנים ארוכות לגייר את מאות אלפי חסרי הדת בישראל, ולמספר הזה מתווספים עוד מתאזרחים חדשים מדי שנה. יש הטוענים כי הפתרון לכל הבעיות הללו הוא לכאורה אחד: גיור המוני של מאות אלפים. גיור שכזה, שאין בו שינוי תרבותי-תפיסתי, לא יביא בשורה לבעיית התרבות, אך לפחות

יקל, לכאורה, על סכנת אובדן הרוב היהודי ועל איום ההתבוללות בתוככי מדינת ישראל. הקולות הנשמעים בסוגיה זו מבקשים אפוא לקדם מהלך לגיור המוני, מהלך שיכול לצאת לפועל רק בשינוי מערך הגיור הקיים היום. לכן, הם טוענים, יש לגייר עשרות אלפים מדי שנה על ידי פתיחת אפשרויות הגיור על ידי רבני ערים, הקלה בתנאי קבלת המצוות וגיור 'למסורתיות' בלבד, וכן גיור קטינים מבלי לגייר את הוריהם.

חשוב לדעת כי כבר כיום הדרישות מן הגרים הינן המינימום האפשרי. רבים מהגרים עוברים את ההליך ומתגיירים, אך אינם ממשיכים בפועל לשמור מצוות או מפסיקים לשמור מצוות בסמיכות לסיום הליך הגיור. המטרה של הרפורמה היא הורדת סף הדרישות מהמתגיירים אל מתחת למינימום האפשרי והכרה בגיורים שאינם הלכתיים במדינת ישראל.

הרבנות הראשית אשמה?

בעלי אינטרס מוכרים לציבור בקלות רבה את 'אשמתה' של הרבנות הראשית ודייני הגיור ב'משבר הגיור' בעוד הם עצמם יודעים את האמת הפשוטה: מרבית חסרי הדת בישראל אינם מעוניינים להתגייר בגיור הלכתי הכולל קבלת מצוות, או אינם מעוניינים בגיור כלל

בפועל, המחשבה כאילו הרחבת אופציות הגיור לרבני עיר תגדיל דרמטית את כמות המתגיירים היא מחשבת דמיון ותמימות במקרה הטוב, או הטעיה וזריית חול במקרה הרע. רבני הערים אינם נחמדים יותר או מוכשרים יותר בהלכות גיור מדייני הגיור בבתי הדין הממלכתיים, מה גם שרוב רבני הערים מתנגדים לרפורמה וטענים שהיא תזיק למערך הגיור.

בעלי אינטרס מוכרים לציבור בקלות רבה את 'אשמתה' של הרבנות הראשית ודייני הגיור ב'משבר הגיור' בעוד הם

עצמם יודעים את האמת הפשוטה: מרבית חסרי הדת בישראל אינם מעוניינים להתגייר בגיור הלכתי הכולל קבלת מצוות, או אינם מעוניינים בגיור כלל. מרביתם חשים טוב מאוד במצב שבו הם חיים כגויים בארץ, אזרחים שווי זכויות המרגישים חלק מהציבור הישראלי, ואין להם כל אינטרס או טעם לבוא בשערי בית הדין. חלק מהגורמים העוסקים בסוגיה מקרב אנשי הדרג הפוליטי יודעים זאת היטב ולכן כל כוונתם להביא על ידי הרפורמה לגיור טכני פרוצדוראלי, הליך הדומה לרישום הנישואין המקובל בארצות אירופה הנעשה במשרדי העירייה, גיור סתמי ומהיר ללא קבלת מצוות, ללא בדיקה אחר כוונותיו הכנות של הגר או מחויבותו לעם ישראל ולתורת ישראל. פעמים רבות, כוונתם נובעת מזיהוי של רווח פוליטי אפשרי מקרב אזרחי המדינה שעלו ממדינות ברית המועצות לשעבר.

כאמור, בתי הדין הממלכתיים מואשמים באופן קבוע בכך שהם לכאורה מתעמרים

**גרי צדק רבים הבאים
בשערי בית הדין מתארים,
חווייה נעימה ומכילה,
המסתיימת במעמד מרגש
מאוד של קבלת המצוות
והשלמת הגיור**

בגרים או מחמירים יתר על המידה. גם כאן מתברר שהפער בין התעמולה למציאות רחוק במיוחד. ראשית, בניגוד לנטען, מרביתם של דייני הגיור הינם ציונים דתיים. הדיינים ככלל אינם מחמיצי פנים ואין להם שום מטרה או עילה להתעלל בגרים. גרי צדק רבים הבאים בשערי בית הדין מתארים חווייה נעימה ומכילה, המסתיימת במעמד מרגש מאוד של קבלת המצוות והשלמת

הגיור. אכן, לפעמים כאשר באים גרים שאינם מוכנים דיים, נאלצים הדיינים להשיב אותם לתקופה נוספת של לימודים כדי שיבואו בפעם הבאה מוכנים טוב יותר.

כיום, אדם המתחיל הליך גיור ממלכתי מתחיל את התהליך בקורס בן כעשרה חודשים באחד ממכוני הגיור הפזורים ברחבי הארץ. המכונים הפעילים עושים כל שביכולתם כדי להאיר את פניהם לגרים, מסייעים להם במהלך חודשי הלימודים

**כמות המתעניינים בגיור
קטנה מלכתחילה. הטעם
לכך ממילא אינו נובע
מיחס כזה או אחר בבתי
הדין, אלא מחוסר רצון
וחוסר עניין של מרבית
הגרים הפוטנציאליים**

ומלווים אותם לבתי הדין. מורי הגיור אינם עוסקים בהפחדות או בדרכים להרחיק את הגרים, אלא אדרבה, מנסים לקרב אותם בכל דרך. ובאמת, מרבית המסיימים את הקורס באחד המכונים עוברים את הגיור בהצלחה. למרות זאת, כמות המתעניינים בגיור קטנה מלכתחילה. הטעם לכך ממילא אינו נובע מיחס כזה או אחר בבתי הדין, אלא מחוסר רצון וחוסר עניין של מרבית הגרים הפוטנציאליים.

גיור אקספרס: מתווה הגיור החדש

כיום, אזרח ישראלי שאינו יהודי וחפץ להתגייר יכול לפנות לאחד ממכוני הגיור הקיימים בישראל ולהתחיל דרכם את הליך הגיור. במכונים מתקיים בדרך כלל קורס של חודשים אחדים. לאחר מכן, בהתאם להתקדמות אישית, מתייצב המתגייר לפני הרכב דיינים במחוז שבו הוא מתגורר.

לפעמים הדיינים מבקשים מהמתגייר ללמוד עוד ולהגיע מוכן יותר, ולפעמים מקבלים אותו לאלתר. לאחר מכן, ישלים המתגייר את ההליך על ידי קבלת מצוות, טבילה וברית מילה לגברים.

מתווה הגיור החדש: שר הדתות מקדם מתווה שלפיו רבני ערים יוכרו כמחוז גיור בפני עצמו. על פי המתווה המוצע, כל רב עיר יוכל להקים בית דין לגיור, למעשה כל בית דין עירוני שכזה יפעל באופן עצמאי ללא כפיפות הלכתית לרבנות הראשית או לכל גורם אחר.

על פי המתווה, הרבנות הראשית לא

תוכל לפסול גיור ואף לא לערער על גיור. כמו כן, המתגיירים לא יחויבו לעבור קורס הכנה ללימוד עקרונות היהדות כפי שמקובל היום.

מטרתו של המתווה המוצע אחת - לאפשר גיור מזורז והמוני לקטינים ולבגירים, ללא יכולת בקרה אמיתית וללא יכולת פיקוח או ערעור. מכיוון שהמתווה פותח את השער להקמת בתי דין על ידי רבני עיר, יוכל כל רב עיר להקים בית דין ולהושיב בו את מי שיחפוץ, גם אנשים ללא כושר דיינות, ועל פי קריטריונים מקילים. בבית

— ” —
מתווה הגיור החדש: שר הדתות מקדם מתווה שלפיו רבני ערים יוכרו כמחוז גיור בפני עצמו. על פי המתווה המוצע, כל רב עיר יוכל להקים בית דין לגיור, למעשה כל בית דין עירוני שכזה יפעל באופן עצמאי ללא כפיפות הלכתית לרבנות הראשית או לכל גורם אחר

הדין הזה ניתן יהיה לגייר כל אדם, גם אלו שאינם תושבי העיר. די בכך שרוב עיר אחד יקל באופן שאינו מקובל על מסורת הפסיקה בישראל, ובית הדין שלו יהפוך לסוג של 'דוכן גיור' אקספרס, אליו ינהרו כל החפצים בגיור טכני פרוצדוראלי, ללא קבלת מצוות, ללא התחייבות וללא כל משמעות אמיתית.

כשם שלא ניתן להפקיד את מדיניות הצבא בידיו של מפקד זוטרי, או את מדיניות הבריאות בישראל בידיו של כל רופא משפחה, כך לא ייתכן שמדיניות כה מהותית לגורלו של עם ישראל תהיה מופקדת בידיו של כל רב עיר, מבלי שהוא חייב אפילו

לשבת בעצמו בהרכב הדיינים. משום כך, את המדיניות של הגיור, הפיקוח וניהול המערכת, יש להשאיר ולהפקיד רק בידיה של הרבנות הראשית.

ראוי לציין כי כדי לקדם את המתווה, השר זקוק להסכמת מפלגות השמאל המעוניינות להצר יותר את צעדיה של הרבנות הראשית ולדחוף לכיוון של גיור פרוצדוראלי זריז ככל האפשר, שיכלול גיור קטינים וגיור ללא קבלת מצוות.

חמור מכך. בהרכב הפוליטי הקיים היום, הקואליציה תזדקק לקולות מפלגת רע"מ ומועצת השורא שלה כדי לקבל תמיכה ולהעביר את חוק הגיור.

אין שום לגיטימיות מוסרית להרכב קואליציוני כעין זה להכריע בסוגיה הנוגעת לעם ישראל לדורותיו, ולא יעלה על הדעת שהחלטה כזו תובא להסכמת הכנסת ללא רוב יהודי.

**בהרכב הפוליטי הקיים היום,
הקואליציה תזדקק לקולות
מפלגת רע"מ ומועצת השורא
שלה כדי לקבל תמיכה
ולהעביר את חוק הגיור. אין
שום לגיטימיות מוסרית
להרכב קואליציוני כעין זה
להכריע בסוגיה הנוגעת לעם
ישראל לדורותיו, ולא יעלה
על הדעת שהחלטה כזו תובא
להסכמת הכנסת ללא רוב
יהודי**

האם הרבנים יתמכו?

רוב ככל רבני ישראל במגזר הדתי לאומי ובמגזר החרדי מתנגדים באופן נחרץ לרעיונות רפורמת הגיור. מפליא לראות כיצד מקדם השר רפורמה מהותית כל כך, כפי שעשה גם בסוגיית הכשרות, כאשר כמעט כל 'אנשי המקצוע' מתנגדים למהלך

באופן ברור. למעשה, השר וקבוצת רבנים מצומצמת מנסה לכפות את עמדתה ההלכתית על הרוב המכריע של רבני ישראל.

גיור בלתי מפוקח על ידי רבני עיר עלול ליצור בעיות, הכוללות בין השאר אפשרות של לחץ פסול על רבני ערים לגייר שלא כדיון, כפי שכבר קרה בעבר; בתי דין שיקלו באופן בלתי סביר ללא אפשרות מעשית למנוע מהם לפעול ולהמשיך בדרכם, ומעל לכול - מתווה שיביא לשליטה של שר הדתות במערך הגיור ובוועדת ההיגוי הינו מתווה מסוכן שיש להתנגד לו בכל תוקף.

שליטה פוליטית בתחום הלכתי כה רגיש, כאשר אין לדעת מי יהיה השר הבא וזה שיבוא אחריו ומה יהיו גחמותיו, יש בה פוטנציאל נזק גדול מאוד.

תחת הפרטת הרבנות הראשית לידיים פוליטיות, החלשת כוחה ורידוד סמכויותיה, יש אדרבה לחזק את כוחה ולקבע את סמכותה הבלעדית בחוקי מדינת ישראל.

מפליא לראות כיצד מקדם השר רפורמה מהותית כל כך, כפי שעשה גם בסוגיית הכשרות, כאשר כמעט כל 'אנשי המקצוע' מתנגדים למהלך באופן ברור. למעשה, השר וקבוצת רבנים מצומצמת מנסה לכפות את עמדתה ההלכתית על הרוב המכריע של רבני ישראל

גיור ללא קבלת מצוות

לגיור ללא קבלת מצוות יש השלכות מזיקות על הפרט ועל הכלל. באופן פרטי, מדובר בהכשלת אדם בידועין, הונאה כלפי המתגייר הסבור שהוא יהודי כשר, הכנסת אדם שאינו חפץ במצוות לידי חיוב שהוא לא עתיד לעמוד בו, ובכך להתחייב כלפי שמיים בעבירות חמורות שלפני כן לא היה מחויב בהן כלל. באופן כללי, יש בכך השפעה לרעה על עם ישראל, הגדלת כמות האנשים אשר נקראים יהודים אך בפועל מתנכרים ליהדותם, הגחכה והנמכה של כל מושג הגיור והמשמעות העליונה של הצטרפות לעם הנבחר מתוך מאמץ ורצון כן.

כאמור, הדוחפים לגיור המוני כעין זה מגלים בעצם דבריהם חוסר הבנה בסיסי

אפילו הדעות ההלכתיות המקילות ביותר בשאלת קבלת המצוות מודים כי חלה חובה על הגרים לקבל על עצמם, אומנם ברמה בסיסית יותר מהמקובל, עול תורה ומצוות

בכל רעיון הגיור, ובדמיונם הם רואים את הגיור כמין מעשה סתמי וחסר תוכן, שינוי מהותי כהחלפת והמרת דת והצטרפות לעם ישראל באבחת אמירה של כמה מילים, טבילה במקווה וברית מילה לגברים. ראוי לציין כי אפילו הדעות ההלכתיות המקילות ביותר בשאלת קבלת המצוות מודים כי חלה חובה על הגרים לקבל על עצמם, אומנם ברמה בסיסית יותר מהמקובל, עול תורה ומצוות.

כאמור, רוב גדול מהגויים החיים בישראל אינם מעוניינים בשום הליך גיור שיש בו קבלת חיוב ומצוות, וגם בבית הדין הפיראטי 'גיור כהלכה' גיירו במשך שנים ארוכות כמה מאות גרים בלבד, בהם ילדים רבים, כך שהטענה כאילו הקלה מפליגה בהלכות הגיור הנהוגות בישראל תביא לפתרון הסוגיה המורכבת הזו אינה אלא זריית חול בעיני הציבור והסטת הדין מהפתרונות האמיתיים והנצרכים באופן מיידי.

גִּיּוּר קִטְיָנִים

נוסף על הקלה בתנאי קבלת המצוות, בכוונת דוחפי מתווה הגיור להביא לגיור המוני יותר על ידי גיור קטינים. להלכה, גר קטן יכול להתגייר. מכיוון שהוא אינו יכול לקבל עליו מצוות, בבואו להתגייר עם הוריו - מגיירים אותו, וכאשר יגדל הרשות בידו למחות על גיורו ולשוב לגיותו למפרע. יובהר כי לא שואלים אותו כשיגדיל לדעתו, וכל עוד לא מחה מעצמו, הוא נשאר יהודי. הפוסקים דנו בשאלה אם קטין שהתגייר ואינו מקיים מצוות כאשר הוא בוגר ייחשב למעשה כמי שמחה על גיורו.

העניין המורכב יותר הוא קבלת קטינים לגיור ללא אימותיהם. הילדים הללו באים בדרך כלל ממשפחות מעורבות שבהן האב יהודי והאם גויה. האב היהודי חפץ שבנו יהיה יהודי כמוהו, אך האישה אינה מתכוונת להתגייר יחד עימו. כיום, כשגורו הקטן ללא הוריו אינו מחייב את הוריו או אותו לשנות דבר מאורח חייהם, ניסו כמה רבנים לקדם את עניין גיור הקטינים עד כדי הקמת בית דין פיראטי לגיור בשם 'גיור כהלכה', שמטרתו בעיקר לגייר קטינים ללא הוריהם. גיוריהם של אלו אינם מוכרים על ידי הרבנות הראשית והמדינה וכן אינם מקובלים על מרבית פוסקי ההלכה והרבנים.

**נראית תמוהה ביותר
המחשבה לקבל לעם ישראל
ילדים בעוד אימם שמגדלתם
נשאת נוצרייה, והם עצמם
חיים עם הוריהם שאינם
שומרים תורה ומצוות, האב
נשוי לגויה והאם חוגגת את
חג המולד**

בדומה לדיון על אודות קבלת המצוות, נראית תמוהה ביותר המחשבה לקבל לעם ישראל ילדים בעוד אימם שמגדלתם נשאת נוצרייה, והם עצמם חיים עם הוריהם שאינם שומרים תורה ומצוות, האב נשוי לגויה והאם חוגגת את חג המולד. זהו רעיון לא מוסרי, הכולל הכנסה של ילד תמים ורך בשנים לעול לימודים וחיוכים שככל הנראה לעולם לא יקיים, משום שמלכתחילה

הוא גדל בבית ללא כל זיקה ליהדות.

פעולה זו של בתי הדין מעודדת אנרכיה. כפי שנהוג בכל מערכות המדינה, גם אם אדם פלוני בטוח כי האמת איתו בנושא מסוים, לבעל הסמכות יש סמכות ואחריות להחליט.

ומה בכל זאת? פתרונות אפשריים

כאמור, הטענה שלפיה מתווה גיור חדש יביא לפתרון בעיית הגויים בישראל, מתבססת על גיור סיטונאי שלא כהלכה, ללא קבלת מצוות וללא הליך מעמיק של השינוי הנדרש מגוי הבא להצטרף לעם ישראל. לא ניתן להסכים לגיור שכזה בשום אופן, ומרבית רבני ישראל עתידים להתנגד לכך בתוקף.

בכל זאת, ישנם כמה צעדים שניתן וצריך לעשות כדי לטפל בתופעה.

הפעולה החשובה והדחופה ביותר שיש לנקוט ללא דיחוי היא סגירת פרצת סעיף הנכד, ומחיקת הסעיף הבעייתי מחוק השבות לאלתר. על מפלגות הימין להעלות את הנושא לראש סדר היום כדי לשמור על שלמותה של מדינת ישראל כמדינה יהודית.

נוסף על כך, יש להכיר כי תופעת ההתבוללות אכן מדאיגה, אך בכל זאת היא מצומצמת מכפי שמציגים אותה, ובשילוב סגירת שערי הארץ בפני רבבות גויים נוספים, היא ניתנת

הפעולה החשובה והדחופה ביותר שיש לנקוט ללא דיחוי היא סגירת פרצת סעיף הנכד, ומחיקת הסעיף הבעייתי מחוק השבות לאלתר. על מפלגות הימין להעלות את הנושא לראש סדר היום כדי לשמור על שלמותה של מדינת ישראל כמדינה יהודית

ההכלה. מרבית הגויים מתחתנים בינם לבין עצמם ונוטים לחיות במשפחות קטנות שבהן ילד אחד או שניים לכל היותר. מבין הזוגות המעורבים, חשוב לזכור כי נישואין של גבר לא יהודי עם יהודייה, מצער ככל שיהיה, אינו מרבה גויים בישראל משום שהילדים הנולדים מבני הזוג הינם יהודים לכל דבר על פי ההלכה. על פי נתוני הלמ"ס שפורסמו בשנת 2021, ישנם בישראל כ-53 אלף זוגות מעורבים שבהם האישה לא יהודייה והגבר יהודי. אומנם מדובר במספר גדול, אך הוא רק חצי מהמספר הנקוב בפרסומים בתקופה האחרונה סביב מתווה הגיור.

חוק נוסף שיש להעביר הוא חוק נגד פסיקות בג"ץ המכירות בגיורי רפורמים בחו"ל ובארץ. על החוק להגדיר כי גיור יוכר לענייני אזרחות ולענייני מעמד אישי רק אם נעשה כדת וכדין על ידי הרבנות הראשית לישראל. מדובר בחוק שיש להעביר עם פסקת התגברות כדי למנוע התערבות נוספת של בית המשפט בחוק.

ניתן וצריך לשדרג את מערך הגיור הקיים כיום בתקציבים, בתקנים ובתוכניות עבודה. מספר תקני דייני הגיור קטן ואינו עולה על 25 דייני גיור בכל הארץ ובתי הדין לגיור ממוקמים במשרדים קטנים ועלובים מבחינה חיצונית. מכוני הגיור, השער של

המתגיירים בדרך לבית הדין, אינם מקבלים מימון מספק, נאלצים לגשר על הפער באמצעות תרומות, ואין בכוחם לפתוח כיתות גיור רבות ולפתח תוכניות לימוד רחבות היקף ופרויקטים לשמירת קשר עם המתגיירים לאחר סיום הליך הגיור, צורך חשוב העולה מהשטח באופן מובהק.

— ” —
**ניתן וצריך לשדרג את מערך
הגיור הקיים כיום בתקציבים,
בתקנים ובתוכניות עבודה.
מספר תקני דייני הגיור קטן
ואינו עולה על 25 דייני גיור
בכל הארץ ובתי הדין לגיור
ממוקמים במשרדים קטנים
ועלובים מבחינה חיצונית**

חותם - יהדות על סדר היום

ארגון חותם בנשיאות הרב יעקב אריאל שליט"א, חתן פרס ישראל, הוא ארגון אקטיביסטי הפועל לשימור וטיפוח צביונה היהודי של מדינת ישראל. הארגון פועל בזירת ההסברה ובתחומי המשפט והחקיקה במטרה להשפיע על סדר היום הציבורי ועל הזהות היהודית של המדינה.

תחומי הפעילות של חותם

נושאי הליבה שבהם אנו פועלים להבטחת צביונה היהודי של מדינת ישראל וחיזוק הזהות התורנית-לאומית של הציבור הדתי:

העצמת מערך
הגיור הממלכתי

חיזוק ושדרוג מערך
הכשרות הממלכתית

שמירת השבת
במרחב הציבורי

ביסוס, פיתוח והנגשה של
תפיסות דתיות לאומיות
בסוגיות שעל סדר היום

הבטחה כי הגדרת המעמד
האישי ונישואין וגירושין
במדינה יהיו כדת משה וישראל

העצמת השירות הלאומי
ועידוד בנות דתיות לבחור בו
כמסגרת המשך

חיזוק מעמדה של הרבנות
הראשית כסמכות הלכתית
לאומית עליונה

אנו, בחותם, פועלים בשלל דרכים כדי להשפיע בזירה הציבורית הרחבה, להעמיד את היהדות על סדר היום הציבורי ולהעניק לציבור הדתי לאומי כלים שיסייעו בביצוע התפקיד הגדול שמוטל עליו, פיתוח ושימור הזהות היהודית - הנשמה של המדינה.

במסגרת זאת אנו מפתחים אסטרטגיות מתאימות, משתמשים בכלים מגוונים של הסברה, פועלים אל מול מקבלי החלטות ומשנים את המציאות בשטח.

הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ השקטה שלנו:

התקשרו אלינו **073-3904102**

ותוכלו להתעדכן בפעילויות ובאירועים, לשלוח לנו רעיונות ולקחת חלק פעיל בעשייה

ארגון חותם

ארגון חותם בנשיאות הרב יעקב אריאל שליט"א, חתן פרס ישראל, הוא ארגון אקטיביסטי הפועל בזירת ההסברה ובתחומי המשפט והחקיקה במטרה להשפיע על סדר היום הציבורי ועל הזהות היהודית של המדינה.